

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

16. Dies Aprilis. Nihil habet natura humana, calumniatrice lingua deterius.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

16. DIES APRILIS.

Nihil habet natura humana, calumniatrice
lingua deterius. *Nicetas in Manual. Com-
mentar. num. lib. 3.*

Calum- I. **N**on tantum interiùs judiciis
nia. malignis, sed & exteriùs ver-
bis acerbis aliena fama viola-
tur. Porro peccata externa, quibus jus ad illam
infringitur, possunt esse aut contra famam tantum,
aut contra Honorem tantum, aut contra utrum-
que, inter quæ ingens est discrimen. Graviorem
enim esse injuriam, quàm fama læditur, quàm ea qua
Honor impetitur, constat ex eo, quod revera fama
est majus bonum, quàm Honor, & famæ violatione
acerbior aculeus infigitur. Inter has injurias te-
net principatum, infamatio per falsi criminis impa-
ctiōem, quæ Calumnia propriè dicitur, omniumq;
acerrimè pungit: cuius malitia explorata est ex ho-
dierna tessera. Ea est calumniatoris natura, in cri-
men vocare omnia, probare nihil. Si boni quid-
piam de altero audierit, fileat, & est Areopagita ta-
citurnior: sin malum aliquid arripuerit, Iliadem
ex eo, & Odysseam facit. Quorum multa neque
audiverit, neque sublegerit, sed finxerit, & con-
textuerit: eaque sutoribus, & sartoribus, & ton-
soribus deblaterando inculcat. Hinc accedit e-
vulgatio alieni probri, veri quidem, sed tamen
latentis. Quamdiu probrum est occultum, per-
stat

stat in altero jus famæ, quod violant quicunque apud eos, quos ex officio, aliave idonea causa non inter est commone fieri, occultam maculam, publicam faciant.

II. Id naturæ corruptæ vitio est omnibus institutum, ut gaudeat quis clanculum, cum plenas suspiciones criminationis audit. Ita enim aures calumniis suaviter titillantur, ac si perennis conficerentur. Quid potest esse facilius, quam in hac arena vincere, ubi nemo repugnat, nec vim repulsat: sed qui audit, ultro se dedit; qui verò accusatur; insidiarum est ignarus. Certe is, cujus vita inimicorum, ac Sycophantarum libidine est exposita, ille in vita ipsa quodammodo caret vitâ. Calumniis autem non modò privati aliqui homines, sed integræ subversæ sunt familiæ, & civitates funditus perditæ: Patrum in liberos, fratrum in germanos: liberorum in Parentes, amantissimi in amatos, furor est excitatus. Quapropter illud in confesso est, non posse unquam calumniatorem, esse verum bonum: quomodo erit bonus, tot auctor malorum? Nam bonorum est virorum, eò quod amicis benefaciunt, non eò quod inimicos criminantur, bene audire. Deinde quem fugit, nullam ex multis, quæ apud homines vigent, deteriorem inveniri posse injuriam, quam indicta causa reum condemnare, præter illud Poëtæ: *Ne litim dirimas, quin primum audis veris ambos.* Quod tamen molitur calumniator, quem accusat, audientis iræ indefensum subijcit, & accusatione clancularia defensionem invertit.

III. Tu verò, si te velis palam prodere germanum Christi discipulum, hæc sit tua jugis occupatio, in omnibus operibus tuis, etiam bonis, te accusare, &

Aprilis. *Tessera.* 289
in operibus alienis, etiam malis, alios excusare. Si a-
mares Deum, & ejus immensam bonitatem, omnes
propter Bonitatem amares: amares bonos, quia bo-
ni sunt, & ideo amore digni: amares malos, quia bo-
ni esse possunt. Non tantum ob pretium admiran-
dum est aliquod artificium, sed & materiam ex qua
fieri potest. Ex malis fiunt boni: non oportet igitur
illos odisse, vel calumniis incessere. Si Bonitatem Dei
amases in Deo, velles, ut omnes amarent Deum, &
ad hoc omnem operam tuam conferres. Diversus
est zelus amoris humani, & Divini: Bonitas humana
exiguè circumscripta est cancellis, & non sufficit o-
mnibus, nec potest satisfacere multis, quin singulis
minus respondeat: ideo zelus hominum est, ne alii
ament, quos quisque diligit. At quia Bonitas Dei est
infinita, & plus quam deficiens omnibus: & amor
noster limitatus, & tantæ Bonitati nequeat satisfacere,
ideo zelus Divinus est, ut cæteri etiam ament il-
lum, & approbent nostrum amorem, & coadjutores
sint, ut solvant, & magis satisfaciant Bonitati, quam
æquare non possumus ullo amore. Imprudenter,
imò impudenter amas Deum, nisi velis, ut omnes a-
ment eum: nam debes amare plus quam te, te au-
tem, cum pessimus sis, vis, ut omnes ament, cur opti-
mo Deo minus desideras? Quantum abest ab hac
charitate calumniator, qui est fratrum suorum ini-
quus accusator. Sed hoc sit tibi, qui pateris calum-
nias in solatium:

Non quivis sordet, quem dente calumnia mordet.

T

17. DIES